

Bignerres

Publicació de
l'Associació Cultural Font Bona
-Centre d'Estudis Locals-
Banyeres de Mariola

NÚMERO 8
2013
5€



Las tradiciones, la justicia y el recuerdo

Banyeres a través de les meues imatges

La nova llei valenciana de unions de fet

La Asociación de Amigos de la Fundación Manuel Broseta recuerda al Profesor en el XXI Aniversario de su muerte

Los proyectos del Parc Natural en el mas de Galbis

Benasait en el bicentenario del fallecimiento del diputado Castelló

¿A qué retos se enfrenta la agricultura hoy en día?

24 años de atención pediátrica en Banyeres de Mariola

Necessitat d'Europa

El Regnum Gothorum. El culto a los santos y a las reliquias

Desde el presente, con una mirada y recuerdo entrañable en el pasado

Cent anys de socialisme a Banyeres de Mariola

Els masos de la Vall de Biar. Apunts etnogràfics i arquitectònics

Gent del poble

25 anys d'ensenyament i canvi de paradigma educatiu?

Un nuevo libro de fotografías:
Història Gràfica de Banyeres de Mariola (II).

Banyeruts pel món

Fotogrames del passat

La nostra gastronomia

Filigranes

Publicacions de l'Associació Cultural Font Bona

Bignerres

Publicació de
l'Associació Cultural Font Bona
(Centre d'Estudis Locals)

Número 8
2013

ASSESSOR EDITORIAL
Ximo Genís Cardona

CONSELL EDITORIAL
Juan Castelló Mora
Francisco Esteve Molina
Antonio Mataix Blanquer
Fco. Javier Mira Calatayud
Primitivo J. Pla Alberola
Miguel Sempere Martínez
José Luis Vañó Pont

PROMOCIÓ
M^a del Carmen Ferre Francés

COL-LABORADORS
Fernando de Rosa Torner, Pep Sempere Calatayud, Javier Barceló Doménech, Carmen Alborch Bataller, Asociación Amigos Fundación Manuel Broseta, Julia Pérez Broseta, Ignacio Palmer González, M^a Josefa Sempere Doménech, M^a Dolores López Bennácer, Sonia Ferre Garcia, Gumersindo Gómez Cabrera, Vicent Ferre Silvestre, Jorge Molina Cerdà, Manuel Soler Espí, Fotos Morenet, José Vicente Doménech Valero, Miguel Belda Ferre, M^a Carmen Ferre Ferre, Sandra Cuenco Moreno, Fernando Sempere Huertas, Museu Valencià del Paper, PSOE Banyeres de Mariola, Camilo Sanegre Mateu, Foto Tapia, Fundación F. Largo Caballero, Joan-Antoni Cerdà i Mataix, Romà Francés i Berbegal, Regino Navarro Sempere, Cristóbal Albero Francés, Carlos Cortés Sempere, Josep Vicent Ferre i Domínguez, M^a Àngeles Albero Sempere, Esmeralda Francés Martínez, Patro Belda Ferre, Juan Ortuño Molina, Vicente Ortuño Molina, Fernando Murcia Pascual, Tere Doménech Botella, Armando Vañó Barceló, Venta El Borrego i Centre d'Estudis del Museu Valencià del Paper.

Esta revista compta amb el suport de



Ajuntament de
Banyeres de Mariola

i la Fundació José Valor Amorós



Associació Cultural Font Bona
CENTRE D'ESTUDIS LOCALS

EDITA
Associació Cultural Font Bona (Centre d'Estudis Locals)
Apartat Postal, 105 | 03450 Banyeres de Mariola (Alacant)
Tels. 966 567 408 - 626 304 238
www.banyeres.com/fontbona | info@acfontbona.es

COBERTA
Realitzada per l'artista Pep Sempere Calatayud
expressament per a esta revista.

DISSENY I MAQUETACIÓ
javier mira Tel. 966 567 408

IMPRESSIÓ
Vilsor Impresores, S.L.

Depòsit Legal: A-83-2006
ISSN: 1886-2748

La revista **Bignerres** no es fa responsable, ni s'identifica amb l'opinió dels seus col·laboradors, ni amb els productes i continguts dels missatges publicitaris que hi apareixen, els quals són exclusiva responsabilitat de les empreses anunciants.

Cap part d'esta publicació no pot ser reproduïda, emmagatzemada o transmesa, de cap manera ni per cap mitjà, sense l'autorització prèvia i escrita de l'editor, tret de les citacions en revistes, diaris o llibres si se n'esmenta la procedència. Si necessita fotocopiar o escanejar algun fragment d'esta obra ha de dirigir-se a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org).

sumari

- 3 Las tradiciones, la justicia y el recuerdo. Fernando de Rosa Torner
- 6 Banyeres a través de les meues imatges. Pep Sempere Calatayud
- 10 La nova llei valenciana de unions de fet. Javier Barceló Doménech
- 14 La Asociación de Amigos de la Fundación Manuel Broseta recuerda al Profesor en el XXI Aniversario de su muerte. Carmen Alborch Bataller
- 17 Los proyectos del Parc Natural en el Mas de Galbis. Ignacio Palmer González
- 20 Benasait en el bicentenario del fallecimiento del diputado Castelló. M^a Josefa Sempere Doménech
- 29 ¿A qué retos se enfrenta la agricultura hoy en día? Sonia Ferre García
- 34 24 años de atención pediátrica en Banyeres de Mariola. Gumersindo Gómez Cabrera
- 38 Necesitat d'Europa. Vicent Ferre Silvestre
- 44 *El Regnum Gothorum*: El culto a los santos y a las reliquias. Jorge Molina Cerdà
- 49 Desde el presente, con una mirada y recuerdo entrañable en el pasado. Manuel Soler Espí
- 55 Cent anys de socialisme a Banyeres de Mariola. Sandra Cuenco Moreno i Fernando Sempere Huertas
- 63 Els masos de la Vall de Biar. Apunts etnogràfics i arquitectònics. Joan-Antoni Cerdà i Mataix i Romà Francés i Berbegal
- 72 Gent del poble. Redacció Bignerres
- 75 25 anys d'ensenyament i canvi de paradigma educatiu? Josep Vicent Ferre Domínguez
- 78 Una nuevo libro de fotografías: *Història Gràfica de Banyeres de Mariola (II)*. Associació Cultural Font Bona
- 80 Banyeruts pel món. Francisco Esteve Molina
- 82 Algunes efemèrides. Redacció Bignerres
- 83 Fotogrames del passat. Redacció Bignerres
- 86 La nostra gastronomia. Hotel Restaurante Venta El Borrego
- 87 Filigranes. Centre d'Estudis del Museu Valencià del Paper
- 88 Publicacions de l'Associació Cultural Font Bona (Centre d'Estudis Locals)

La nova llei valenciana de unions de fet

Javier Barceló Doménech

Vocal de l'Observatori de Dret Civil Valencià

1. LA NOVA REGULACIÓ: LA LLEI 5/2012, DE 15 D'OCTUBRE, D'UNIONS DE FET FORMALITZADES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

El 18 d'octubre de 2012 publicava el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana* la Llei 5/2012, de 15 d'octubre, d'unions de fet formalitzades de la Comunitat Valenciana.¹ Una nova norma de dret civil valencià, amb contingut verdaderament substantiu quant a efectes personals i patrimonials, i que marca distàncies amb el precedent que va suposar, en el seu moment, la Llei 1/2001, de 6 d'abril, de la Generalitat, per la qual es regulen les unions de fet, que ara resulta derogada.

La nova llei se suma a les que, en poc temps, han anat dictant-se, particularment en l'àmbit familiar: la Llei 10/2007, de 20 de març, de règim econòmic matrimonial valencià (modificada posteriorment per la Llei 8/2009, de 4 de novembre) i, la més recent, Llei 5/2011, d'1 d'abril, de relacions familiars dels fills i filles els progenitors dels quals no conviuen (la coneguda com a «lleï valenciana de custòdia compartida»).

La llei incorpora una denominació, la d'«unions de fet formalitzades»,² fins ara desconeguda en el nostre panorama normatiu,³ i es troba en vigor des del 18 de novembre de 2012, al mes d'haver-se publicat, de conformitat amb l'ordenat per la disposició final tercera.

Convé comparar la Llei 5/2012 i el seu precedent directe, la Llei 1/2001, d'1 d'abril. La Llei 1/2001, d'1 d'abril, mancava de contingut civil substantiu, i les úniques normes verdaderes eren de tipus administratiu i es limitaven a atorgar al personal al servei de la Generalitat Valenciana els mateixos beneficis que a les parelles unides en matrimoni. La nova Llei 5/2012 es mou en una direcció molt diferent, més enllà del que és merament administratiu i registral. Sí que es pot dir ara, com fa el preàmbul, que «la llei, sempre en defecte de regulació particular, els reconeix un ventall de drets i deures vinculats a aquesta convivència, amb inevitables efectes personals i patrimonials, tant durant la seua vigència com en el moment de l'extinció».

La llei va ser aprovada amb els vots del Partit Popular, amb àmplia majoria en el parlament autonòmic. La negativa del grup majoritari a incloure l'adopció en l'articulat de la nova llei va ser el motiu esgrimit pels grups de l'oposició per a negar-li suport.⁴

2. CONTINGUT

1. Disposicions generals

El capítol I conté les disposicions generals: l'objectiu i principis de la llei, l'àmbit d'aplicació, la constitució (acreditació, prova i prohibicions) i l'extinció (causes i efectes).

En l'art. 1.1 es fa referència tant a la finalitat de la llei com al concepte d'unió de fet: «l'objecte d'aquesta llei és la regulació dels drets i deures dels qui són membres de les unions de fet formalitzades, entenent per tals les formades per dues persones que, amb independència del seu sexe, conviuen en una relació d'afectivitat anàloga a la conjugal, i que compleixen els requisits d'inscripció de l'article 3 d'aquesta llei».

¹ Advertim que la cita entre cometes dels articles de la llei correspon al text que figura en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

² S'afirma en el Preàmbul que les unions de fet formalitzades són aquelles en les quals «els que conviuen manifesten de forma expressa la voluntat de constituir una unió de fet, i la formalitzen mitjançant la inscripció en el Registre d'Unions de Fet Formalitzades de la Comunitat Valenciana».

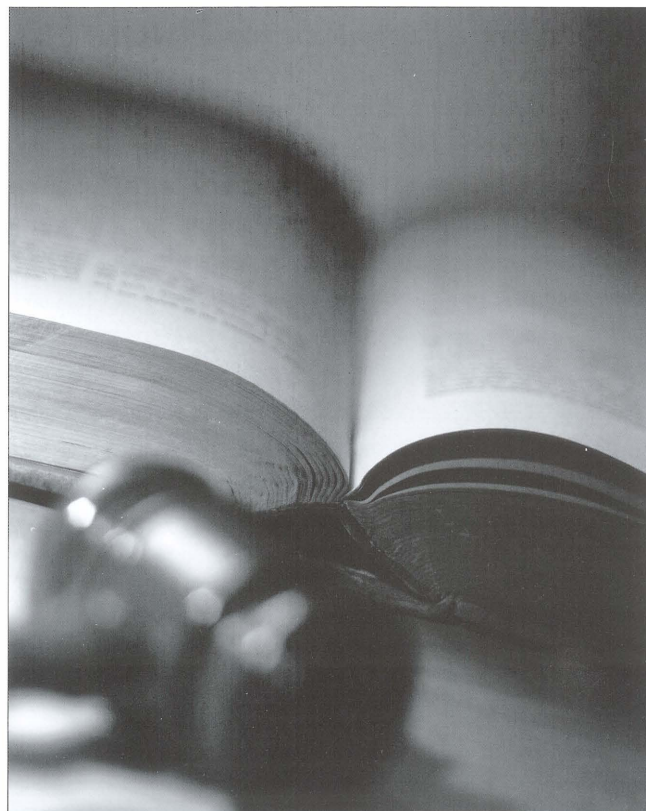
³ La denominació és clarament contradictòria. Una unió de fet és una situació purament fàctica; quan es formalitza, deixa de ser «de fet» i passa a ser «de dret».

⁴ *Vid.* la informació apareguda el 3 d'octubre de 2012 en www.elmundo.es

Les unions de fet es regeixen per aquesta Llei, d'acord amb l'art. 2.1, quan han sigut formalitzades conformement a aquesta i «les parts queden subjectes a la legislació civil valenciana, d'acord amb l'article 3.4 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana». En conseqüència, l'àmbit d'aplicació es fonamenta en el veïnatge civil valencià, quan els dos integrants gaudeixen de tal veïnatge.⁵ Si només una de les parts està sotmesa al dret civil valencià, precisa l'incís final de l'art. 2.1 que «s'aplicaran les disposicions estatals sobre resolució de conflictes de lleis».⁶ L'art. 2 conté una altra disposició, en el número 2, segons la qual «la pèrdua de veïnatge civil d'un dels membres, per si sola, no determinarà la pèrdua de la condició d'unió de fet formalitzada».

La prova de l'estat civil dels convivents s'ha convertit en un dels principals problemes sorgits en els primers mesos d'aplicació de la Llei 5/2012.⁷ Certament, la prova del veïnatge civil davant l'encarregat del Registre Civil o el notari pot plantejar dificultats, i sembla que així està succeint. Un certificat històric d'empadronament de deu anys hauria de servir, i tampoc cal descartar l'aplicació de l'art. 14.6 Codi civil, de conformitat amb el qual «en cas de dubte, prevaldrà el veïnatge civil que corresponga al lloc de naixement».⁸

La constitució de la unió de fet formalitzada es troba regulada en l'art. 3. S'exigeix en el paràgraf primer que conste «la seua exis-



tència, bé per declaració de voluntat dels seus integrants davant del funcionari o la funcionària encarregada del Registre d'Unions de Fet Formalitzades de la Comunitat Valenciana plasmada en la inscripció corresponent o bé en un altre document públic inscrit en el mencionat registre, sempre que complisquen els requisits que determina esta llei per a ser considerades com a tal».⁹

El segon paràgraf de l'art. 3 afirma el caràcter constitutiu de la inscripció en el registre, que «es produirà mitjançant resolució de l'òrgan competent per a la gestió d'aquest Registre, en el termini de tres mesos des de la sol·licitud, i els efectes del silenci administratiu seran negatius, sense perjudici de la resolució posterior sobre aquella. Contra aquesta resolució cabrà interposar el recurs administratiu corresponent».

El Reglament del Registre d'Unions de Fet Formalitzades de la Comunitat Valenciana ha de ser aprovat pel Consell en el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la llei (així ho indica la disposició final 2a.2). Això significa que el termini màxim és el 18 de novembre de 2013. Fins que no es dicte la nova regulació registral, les inscripcions a les quals es refereix l'art. 3 seguiran practicant-se en el Registre Administratiu d'Unions de Fet de la Comunitat

⁵ El criteri és diferent al de la Llei 1/2001, que disposava l'aplicació únicament «a aquelles unions en les quals almenys un dels membres es trobe empadronat a la Comunitat Valenciana» (art. 1.3).

⁶ En els casos en què només un convivent tinga veïnatge civil valencià, la solució ha de venir a través de l'art. 9.2 Codi civil, bàsicament pel criteri de «la llei personal o de la residència habitual de qualsevol d'aquests, triada pels dos en document públic atorgat abans de la celebració del matrimoni»; adaptant el supòsit al cas que ens ocupa, estem parlant d'una elecció feta en document públic abans de formalitzar la unió.

Els altres criteris de l'art. 9.2 Codi civil, degudament adaptats a aquest cas, són la llei de residència habitual immediata a la formalització de la unió o el lloc de formalització de la unió, criteris que no han d'entrar en joc si hi ha un document públic adoptat abans de formalitzar la unió.

El web oficial de la Generalitat, en detallar el procediment d'inscripció de les unions de fet, sembla obviar la remissió feta a l'art. 9.2 C.c i directament afirma la possibilitat d'«inscriure la unió de fet formalitzada en el Registre d'Unions de Fet Formalitzades de la Comunitat Valenciana sempre que almenys un dels membres tinga o adquirisca el veïnatge civil valencià en els termes exposats abans». En la mateixa direcció, l'imprès de sol·licitud d'inscripció puntualitza que el certificat literal de naixement i el d'empadronament històric dels últims deu anys són documents que, presentats per almenys un dels membres de la unió de fet, permetran comprovar el veïnatge civil valencià. Vegeu en: [http://www.gva.es/va/inicio/procedimientos?id_proc=917ChromeHTML%5CShell%5COpen%5CCommand\(data de consulta: 4 de gener de 2013\)](http://www.gva.es/va/inicio/procedimientos?id_proc=917ChromeHTML%5CShell%5COpen%5CCommand(data de consulta: 4 de gener de 2013)).

⁷ Així, titulava el diari Levante, amb data 18 de desembre de 2012 (www.levante-emv.com), que «la nova llei de parelles de fet exigeix un certificat de veïnatge que ningú expedeix». Els responsables del Registre d'Unions de Fet, segons la informació periodística, estaven remetent als interessats al Registre Civil, on es desconeixia què és el certificat de veïnatge civil valencià.

⁸ Entre la diferent documentació que s'ha de presentar juntament amb la sol·licitud, el web oficial de la Generalitat arplega: «e) Certificació literal de naixement, expedida pel Registre Civil, actualitzada. Aquest document permetrà, juntament amb el certificat d'empadronament històric dels deu últims anys, en algun municipi de la Comunitat Valenciana, presentat per almenys un dels membres de la unió de fet, permetrà comprovar el veïnatge civil valencià; f) Certificat d'empadronament històric dels deu últims anys en algun municipi de la Comunitat Valenciana. Aquest document permetrà, juntament amb la certificació literal de naixement, expedida pel Registre Civil, presentat per almenys un dels membres de la unió de fet, permetrà comprovar el veïnatge civil valencià». Causa sorpresa la repetició i la defectuosa redacció, que pot veure's en [http://www.gva.es/va/inicio/procedimientos?id_proc=917ChromeHTML%5CShell%5COpen%5CCommand\(data de consulta: 4 de gener de 2013\)](http://www.gva.es/va/inicio/procedimientos?id_proc=917ChromeHTML%5CShell%5COpen%5CCommand(data de consulta: 4 de gener de 2013)).

⁹ El web oficial de la Generalitat concreta que tal document públic pot ser un document notarial o certificat de secretari d'ajuntament. Si s'utilitza aquesta via, no hi ha necessitat de fer la compareixença personal i conjunta davant l'encarregat del Registre d'Unions de Fet Formalitzades de la Comunitat Valenciana.

Valenciana encara existent (vegeu, en aquest sentit, la disposició transitòria única).¹⁰

Les prohibicions per a constituir una unió de fet afecten, segons l'art. 4.1, «les persones menors d'edat no emancipades» [a]), «els que estiguen casats o casades amb una altra persona, sense estar separats o separades legalment d'aquesta mitjançant sentència judicial, i els qui mantinguen una unió de fet formalitzada amb una altra persona» [b]), i «els que siguen parents en línia recta, per consanguinitat o adopció, o col·lateral, en els mateixos termes, fins al segon grau» [c)].

Aquestes prohibicions constitueixen un dels aspectes més polèmics de la nova llei. En concret, causa perplexitat que persones separades judicialment puguen constituir una unió de fet formalitzada, ja que literalment l'art. 4.1 b) ho permet¹¹ i, en un tema de tanta transcendència com és l'estat civil, no pot trobar justificació en el principi de mínima intervenció la solució adoptada. D'igual manera, sorprèn que la prohibició arribe «als qui mantinguen una unió de fet formalitzada amb una altra persona» i oblide que la realitat és molt més complexa i hi ha unions de fet no inscrites.¹²

Conclou el capítol I amb dues normes dedicades a l'extinció de la unió. Són els art. 5 i 6. És el principi de «llibertat individual» el que inspira aquesta regulació, segons es manifesta en el preàmbul. En l'art. 5 trobem les causes d'extinció de la unió, l'obligatorietat de sol·licitar la cancel·lació de la inscripció i la resolució administrativa que es dicte a aquest efecte. L'art. 6 està dedicat als efectes que produeix l'extinció.

2. Regulació de la convivència

El capítol II té per títol «Regulació de la convivència» i conté un únic precepte, l'art. 7, en el qual s'arreplega la possibilitat de pactar el contingut personal i patrimonial de la relació.

Si no hi ha pacte sobre el règim econòmic, disposa l'art. 7.1, segon paràgraf, «seran aplicables les normes del capítol III d'esta llei», i afegeix seguidament que «el dret d'aliments de l'article 9 no admet pacte en contra».

En els primers models d'escriptura de constitució d'unió de fet, observem que es pacta la submissió al règim de separació de béns de la Llei 1/2007, de 20 de març, de règim econòmic matrimonial valencià.¹³

3. Règim econòmic

El capítol III porta per títol «Règim econòmic» i conté diverses normes (art. 8 a 12) relatives a l'economia de la unió, aplicables en falta el pacte dels convivents o, fins i tot, havent-hi el pacte, pel fet de no regular en aquest tots els aspectes econòmics.

Les normes relatives al règim econòmic s'inicien amb el precepte clàssic (l'art. 8) sobre les despeses que tenen la naturalesa de despeses comunes i l'obligació dels dos membres de la unió de contribuir a satisfer-les.

El reconeixement del dret legal d'aliments es formula en l'art. 9: «Les persones que convisquen en una unió de fet formalitzada tenen l'obligació de prestar-se aliments en la forma i quantia previstes en el Codi civil amb preferència a qualsevol altra persona obligada a prestar-los». Cal recordar, a més, que per imperatiu de l'art. 7.2, paràgraf segon, la norma no admet pacte en contrari.

La disposició de l'habitatge habitual de la unió de fet formalitzada es troba regulada amb detall en l'art. 10. Per a disposar d'algun dret sobre aquesta (o sobre els mobles d'ús ordinari que hi hagen), la persona titular, segons l'art. 10.1, necessitarà el consentiment de l'altre convivent.

Finalment, el capítol conclou amb una norma dedicada a l'aixovar domèstic i a l'ús de l'habitatge, quan la unió s'ha extingit per defunció d'un dels membres. És l'art. 12 que conté dues disposicions diferents. L'art. 12.1 regula el dret de predetracció del convivent supervivent, que es descriu en els termes següents: «A la defunció d'un o una convivent s'adjudicaran a la persona supervivent els béns que constitueixen el parament domèstic de l'habitatge habitual de la unió de fet formalitzada i no es computarà en l'haver hereditari. No s'inclouen els objectes d'extraordinari valor, amb relació al cabal relict de la persona causant i amb el nivell de vida de la parella». L'art. 12.2 es refereix a l'ús de l'habitatge habitual de la unió, que s'atribueix al supervivent «durant un any a comptar des de la defunció de la parella» (paràgraf 1r), i es matisa que «en cas d'arrendament, s'aplicarà la legislació en matèria d'arrendaments urbans» (paràgraf 2n).

Una vegada vistes les disposicions del capítol III, observem que no hi ha cap previsió sobre compensacions econòmiques en cas d'extinció de la unió formalitzada. A diferència d'altres regulacions (assenyalades en els art. 234-9 i 234-10 del llibre segon del Codi civil català), no es preveu, en la lletra de la llei, una compensació per raó de treball o una prestació alimentària. Si no es van pactar compensacions econòmiques en cas de cessament de la

¹⁰ Actualment, el Registre Administratiu d'Unions de Fet de la Comunitat Valenciana es regeix pel Decret 61/2002, de 23 d'abril, l'annex del qual conté el Reglament de desenvolupament de la Llei 1/2001, de 6 d'abril, de la Generalitat Valenciana, per la qual es regulen les unions de fet.

¹¹ En canvi, l'art. 2.1 a) de la Llei 1/2001 ho exclou expressament, perquè no podia constituir una unió de fet «les persones lligades per vincle de matrimoni».

¹² Per contra, l'art. 2.1 c) de la Llei 1/2001 es referia, en aquesta concreta prohibició, a totes les unions de fet, estigueren inscrites o no.

¹³ Vid. LORENZO SERRA, L.: «Model d'escriptura de constitució d'unió de fet», en www.no-tariosyregistradores.com (data de consulta: 18 de febrer de 2013). La clàusula completa és: «Que constitueixen aquesta unió de fet formalitzada, i pacta que el règim econòmic d'aquesta serà el de separació de béns regulat per la Llei 10/2007, de 20 de març, de règim econòmic matrimonial valencià, de manera que la constitució d'aquesta unió de fet formalitzada no tindrà una altra transcendència econòmica per als convivents, llevat del que disposa la mateixa llei, que la d'afectar les respectives rendes i patrimonis a l'alçament de les càrregues de la unió».



convivència, a l'empara de l'art. 7.1, no queda una altra solució que sol·licitar judicialment aquest tipus de compensacions i amb un fonament jurídic que no es troba precisament en la Llei 5/2012.

4. Relacions personals i familiars

Integra el capítol IV («Relacions personals i familiars») l'art. 13, dedicat a la «representació legal de la persona conivent», disposa que «les persones que integren la unió de fet formalitzada es consideraran equiparats als cònjuges quant a l'exercici de les accions relacionades amb les declaracions d'incapacitat, prodigalitat, absència, defunció i exercici de les funcions de tutela i de curatela».

5. Drets successoris

Igual que succeïa amb les relacions personals i familiars, un sol precepte (l'art. 14, «drets de la persona conivent supervivent en la successió de la persona premorta») integra el capítol següent (el V, que té per títol «Drets successoris»). La llei atorga al conivent drets en la successió *mortis causa* de la parella morta, i ho fa en els termes següents: «Si durant la unió de fet formalitzada tinguera lloc la mort o la declaració de defunció d'alguna de les persones convivents, qui sobrevisca ocuparà en la successió la mateixa posició que correspon legalment al cònjuge supervivent».

La norma té una transcendència enorme i, en conseqüència, a partir del 18 de novembre de 2012 l'integrant d'una unió de fet formalitzada, que es va extingir per defunció d'un dels membres, ocupa la mateixa posició que el cònjuge vidu en les legítimes i reserves, i en la successió intestada.

6. Altres efectes de la unió de fet formalitzada

L'últim capítol, el VI, conté, seguint la mateixa pauta que els dos anteriors, un únic precepte, l'art. 15. Aquí coincideix el títol del capítol i de l'article: «Altres efectes de la unió de fet formalitzada».

L'art. 15 reproduïx, amb una redacció tècnicament més depurada, el que eren els art. 8 i 9 de la Llei 1/2001, normes de naturalesa administrativa i que, com vam veure en aquell moment, constituïen l'únic contingut «real» d'aquella llei. Així, s'equiparen les unions de fet formalitzades al matrimoni en relació amb «la regulació de la funció pública que és competència de la Generalitat, quant a llicències, permisos, situacions administratives, provisió de llocs de treball i ajuda familiar» (art. 15.1), i en relació amb «els drets i obligacions de dret públic establits per la Generalitat en matèries de la seua competència, com ara normes pressupostàries, indemnitzacions, subvencions i tributs autonòmics» (art. 15.2).

L'art. 15.3 es refereix, en canvi, a matèries pròpies de la legislació laboral, que no tenien reflex en la Llei 1/2001. En realitat, constitueix una norma de remissió, ja que es limita a assenyalar que «quant als drets a percebre pensions de viudetat i a les indemnitzacions per accidents laborals o malalties professionals, caldrà ajustar-se a allò que s'ha disposat per la legislació aplicable en cada cas».

3. DISPOSICIONS VÀRIES

La regulació legal es completa amb una disposició addicional, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

Particular interès té la disposició addicional única, que no ha estat per una integració d'ofici i automàtica de les unions ja inscrites. Les unions de fet ja inscrites han de seguir el procediment descrit en aquesta disposició per a acollir-se al que disposa la nova llei.

La disposició transitòria fa referència a un tema estrictament registral, quan assenyalava que fins que el Consell approve el Reglament del Registre d'Unions de fet Formalitzades de la Comunitat Valenciana «la inscripció prevista a l'article 3 de la present Llei es durà a terme en el Registre Administratiu d'Unions de Fet de la Comunitat Valenciana existent».

La disposició derogatòria es refereix, lògicament, a la Llei 1/2001, de 6 d'abril, per la qual es regulen les unions de fet, així com totes les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposen a la Llei 5/2012.

Les disposicions finals són tres. La primera es refereix al títol habilitant (les competències exclusives que els art. 49.1.1a i 2a EACV atorga a la Generalitat); la segona, a l'habilitació per al desenvolupament reglamentari (juntament a una previsió general de desenvolupament de l'establert en la llei, es concreta que en el termini d'un any el Consell haurà d'aprovar el reglament d'organització i funcionament del Registre d'Unions de Fet Formalitzades de la Comunitat Valenciana); i la tercera, a l'entrada en vigor (un mes a partir de la publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*).